

Sygn. akt VI U 888/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: B. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 20 kwietnia 2017 r., znak: (...)

w sprawie: B. J.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o przeliczenie emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do wszczęcia postępowania z wniosku ubezpieczonego B. J. z dnia 30 stycznia 2017 r. o przeliczenie emerytury.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił wszczęcia postępowania na wniosek ubezpieczonego B. J. z dnia 30 stycznia 2017 r. o zaliczenie do emerytury dodatkowych dochodów. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, iż ubezpieczony złożył wniosek, do którego nie dołączył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wystawionego przez zakład macierzysty. Organ rentowy wezwał ubezpieczonego do uzupełnienia braków formalnych. Wobec nieuzupełnienia przez ubezpieczonego braków w wyznaczonym terminie, organ rentowy odmówił wszczęcia postępowania w sprawie.

Ubezpieczony odwołał się pod powyższej decyzji pismem z dnia 8 maja 2017 r., wnosząc o uchylenie decyzji organu rentowego i podwyższenie emerytury zgodnie z wnioskiem z 30 stycznia 2017 r. wraz z odsetkami. Ubezpieczony w uzasadnieniu podniósł, iż nie posiada listy płac, a zgodnie z przepisami ubezpieczony ma obowiązek dostarczenia innych dokumentów, na podstawie których można ustalić wysokość osiągniętych dochodów. Ubezpieczony wskazał, że dokumenty takie dostarczył do organu rentowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony zwrócił się o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków za lata 1974 – 1977, dołączając 3 umowy o pracę oraz zaświadczenie z (...) Szkoły Rolniczej o okresach świadczenia pracy i ilości przepracowanych tygodniowo godzin. Jednocześnie organ rentowy powołał się na § 21 ust. 1. Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, stanowiący iż środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość

wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Organ rentowy wezwał ubezpieczonego do przedłożenia zaświadczenia o wynagrodzeniu i zatrudnieniu RP-7, a wobec nieprzedłożenia dokumentu przez ubezpieczonego, wydał decyzję o odmowie wszczęcia postępowania. W związku z powyższym organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony B. J. wnioskiem z dnia 30.1.2017 r. zwrócił się do organu rentowego o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków za lata 1974 – 1977, dołączając 3 umowy o pracę oraz zaświadczenie z (...) Szkoły Rolniczej o okresach świadczenia pracy i ilości przepracowanych tygodniowo godzin. Organ rentowy pismem z dnia 6.02.2017 r. wezwał ubezpieczonego do przedłożenia zaświadczenia o wynagrodzeniu i zatrudnieniu RP-7, pod rygorem wydania decyzji o odmowie wszczęcia postępowania. Ubezpieczony nie odpowiedział na wezwanie organu rentowego, który wydał, w tej sytuacji, decyzję o odmowie wszczęcia postępowania.

okoliczności bezsporne

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Paragraf 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, stanowi iż środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

§4 tego rozporządzenia wskazuje, że w przypadku gdy we wniosku nie zamieszczono danych lub nie dołączono dokumentów, które są niezbędne do jego rozpatrzenia, organ rentowy wzywa zainteresowanego do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje wydanie decyzji o odmowie wszczęcia postępowania. Natomiast § 2 tego rozporządzenia stanowi, że organy rentowe udzielają informacji, w tym wskazówek i wyjaśnień, w zakresie dotyczącym warunków i dowodów wymaganych do ustalania świadczeń.

Jak wynika z treści wniosku ubezpieczonego z dnia 30.1.2017 r. wnosił on o przeliczenie wysokości świadczenia na podstawie danych zawartych w przedłożonych umowach i zaświadczeniu z okresu zatrudnienia w (...) Szkoły Rolniczej o okresach świadczenia pracy i ilości przepracowanych tygodniowo godzin, czyli wnosił o przeliczenie świadczenia według przedłożonych dowodów zgodnie ze stawką wynagrodzenia określoną w umowach, z założeniem, że przepracował obowiązujący go czas pracy.

Z treści wniosku ubezpieczonego wynika, że ubezpieczony nie posiadał wymaganego przez organ rentowy zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, bowiem gdyby był w posiadaniu tego dokumentu, to nie wskazywałby we wniosku na treść umów załączonych do wniosku i zaświadczenia.

Zgodzić się należy z tezą, że do ubezpieczonego należało przedłożenie dowodów na potwierdzenie składanego wniosku a złożenie niezbędnych i właściwych dokumentów warunkuje wydanie pozytywnej decyzji przez organ rentowy, który rozpatruje sprawę merytorycznie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych prowadzi postępowanie w sprawie rent i emerytur stosując przepisy kodeksu postępowania administracyjnego. Oczywistym jest, że dla ZUS działającego w oparciu o przepisy cytowanego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia. Skoro ubezpieczony nie

posiadał odpowiednich dokumentów niezbędnych dla pozytywnego rozpoznania wniosku, organ rentowy winien wydać decyzję odmawiającą przeliczenia świadczenia. Niezrozumiałym jest niewydanie decyzji merytorycznej przez organ rentowy jako konsekwencji niezłożenia przez ubezpieczonego dokumentów potwierdzających wysokość jego wynagrodzenia. Nie można zaakceptować bowiem sytuacji, w której organ rentowy, stwierdzając braki w dokumentacji potwierdzającej wysokość wynagrodzenia ubezpieczonego, zamiast wydać decyzję odmawiającą świadczenia, wydaje decyzję o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie. Decyzja niemerytoryczna zamyka ubezpieczonemu drogę do dochodzenia swoich roszczeń przed sądem, który w postępowaniu sądowym może dopuszczać dowody np. z zeznań świadków, z dokumentów oraz zwracać się do innych instytucji o przesłanie dokumentacji, dążąc do rozstrzygnięcia sprawy w sposób kompleksowy i nie będąc ograniczonym zasadami postępowania administracyjnego, wiążącymi Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Praktykę zastosowaną przez organ rentowy należy zatem uznać za szczególnie naganną i szkodliwą społecznie.

Sąd nie miał wątpliwości, iż w niniejszej sprawie decyzja organu rentowego nie jest prawidłowa i dlatego zmienił ją, zobowiązując organ rentowy do wszczęcia postępowania w związku z wnioskiem ubezpieczonego z dnia 30 stycznia 2017 r. o przeliczenie emerytury. Wskazać też trzeba, że organ rentowy błędnie powołał się na przepisy wskazanego powyżej rozporządzenia, uznając iż niedołączenie przez ubezpieczonego dokumentacji (której ubezpieczony nie posiadał) stanowi przeszkodę do merytorycznego rozpoznania sprawy, podczas gdy z tego faktu mogłyby wynikać jedynie konsekwencje dla ubezpieczonego w postaci negatywnej dla niego decyzji, od której miałby możliwość odwołania do sądu i która otwierałaby dalszą drogę do merytorycznego rozpoznania sprawy. Z całą pewnością nie można zatem odmówić przeprowadzenia postępowania, jeśli ubezpieczony udzielił podstawowych informacji, zawartych w § 4 ust. 1 w/w rozporządzenia i pozbawić w ten sposób ubezpieczonego jego prawa do merytorycznego rozpoznania sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.